

ספור חַיִּיו שֶׁל שְׁלוֹם שְׁהֲתִיֵּתֶם מֵהוֹרָיו,
 וְנִשְׁלַח לְמִסְגָּד בְּתִימָן וְהִפָּךְ לַפְעִיל טָרוֹר
 שְׁזוֹר בְּסִפּוֹר חַיִּיו
 שֶׁל בֶּן דָּוִד, יַחֲיָא,
 שֶׁנֶּחֱטַף מֵהוֹרָיו בְּאֶרֶץ
 וְנִשְׁלַח לְחוּ"ל.

חטופי תימן

ציורים: שניאור ירחי

עריכה לשונית: שאול עובדיה פתיה

ואולם, אמונתם של יהודי תימן ודבקותם בבורא יתברך היתה חזקה יותר מכל שליטי תימן גם יחד. יהודי תימן הבחירו לשליטים הצוררים, כי הם מעדיפים למות ולמסר את נפשם, פשוטו כמשמעו, ובלבד שלא להמרות את רצון הבורא.

וכך, אחר נסיונות ממשכים, הניחו שליטי הארץ ליהודי תימן לקיים את מצוות דתם, כאשר בסתר לבם הלכה וגברה ההערצה ליהודים קשי הערף, הדבקים בתורתם והולכים אחרי צו בוראם, באש ובמים.

יהודי תימן לא הרשו לרכב על סוסים, לשאת חרבות, ולעסוק במלאכות מסוימות. היו בתימן גם אזורים מסוימים שליהודים נאסר להתגורר בהם.

לא פעם ולא פעמים התבקשו יהודי תימן להעביר לידיהם של השליטים החמדנים סכומי עתק, לכפר נפש.

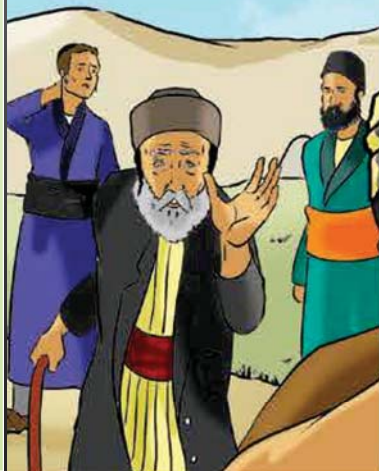
על אף כל זאת, פעפעה בלבם של השליטים המסלמים השאיפה להעביר את יהודי תימן על דתם ועל אמונתם. פעם אחר פעם נסו השליטים להכריח את היהודים לעבר על מצוות התורה.

הַקְדָּמָה

גולת תימן היא מן הגולות העתיקות והמפארות של עמנו. יהודים הגיעו לתימן לפני קרוב אלפים שנה, לאחר חרבן בית המקדש, וימאז שמרו במשך מאות רבות של שנים על מנהגיהם ומסורותיהם.

גם שם, בגלות הרחוקה, עמדו להם צוררים ושונאים. שליטי הארץ, המושלים והפחות, נסו פעם אחר פעם להתנכל ליהודי תימן.

כאן המקום להודות לעוסקים במלאכה, הצוות המובחר והמקצועי:

ראשית אשר מילות ברכה ואין סוף הכרת הטוב לעורך הלשון המקצועי והמיוחד, ידידי ורב חביבי, הרה"ג רבי **שאול עובדיה פתיה שליט"א**. ברכות והכרת הטוב לצייר המיוחד והאומן **שניאור ירחי** על ציורי הקומיקס המשובבים תודה מיוחדת לאומנית הצייר **מירי דרויש** על ציור העטיפה המקסים והמקצועי. חפניים של תודה והערכה לנקדנית והמגיהה המקצועית, הגב' **יהודית הירשמן** תודה גדולה ל**לאה אטון** על הגהות הלשון ושיפור התוכן במקצועיות ואיכות שאינן מתפשרות.

אחרית דבר, אודה לרעייתי הכבודה והחשובה, אשר היא כדבר המעמיד לכל מלאכת הקודש, משלה אני פועל וממנה אני שואב

חדש!!! מתקשרים עכשיו לטלפון:

1900-723-442

ושומעים סיפורים של הרב אוחיון בליווי מוזיקה ואפקטים ברמה גבוהה.

להזמנות ומשלוחים של ספרי הרב אוחיון ליחידים ולמוסדות:

050-4164-500

4164500@gmail.com

נמו"כ ניתן לבצע מני, להזמין, ולקרוקו באתר את כל ספרי הרב.

ohayon-books.co.il

למתבר אין קשר לאתר המכירות

עריכת לשון:
שאול עובדיה פתיה

ניקוד והגהות:
יהודית הירשמן

הגהות לשון ותוכן:
לאה אטון

ציורים:
שניאור ירחי

עיצוב וציור עטיפה:
מירי דרויש

ניהול גרפי:
אברהם אוחיון

©

כל הזכויות שמורות
להוצאת יפה נוף י. פזון

אין להעתיק או להפיץ ספר זה או קטעים ממנו בשום צורה ובשום אמצעי אלקטרוני או מכני לרבות צילום והקלטה ללא אישור בכתב מהמוציא לאור

נדפס בישראל תמוז תש"פ
Printed in Israel

סטודיו "יקרות"

מציע שירותי הוצאה לאור
מקצועיים ברמת גימור גבוהה:

כתיבה, הקלדה, עריכה, עריכת לשון, הגהות, ניקוד, עימוד, עיצוב עטיפה, עיצובים גרפיים והדפסה.

לקבלת הצעה 050-4164500

בין שלל הגזרות שנגזרו מפעם לפעם על יהודי תימן, בלטה באכזריותה וברשעותה גזרה אחת, הלא היא "גזרת היתומים".

לפי החק שנהקק בתימן, ילדים יהודים שהתיתמו משני הוריהם, נלקחו אל המסגדים ואל בתי השייח'ים המקומיים, במטרה לגדלם כמסלמים!

היתה זו גזרה נוראה, משום שבתימן היו מקרים רבים של הורים שחלו ונפטרו בצעירותם, כשהם מותירים אחריהם לאנחות יתומים ויתומות קטנים.

יהודי תימן השתדלו להסתיר את היתומים מפני חילוי של מלך תימן, אבל לא היתה זו משימה קלה. פקידיו של המלך עקבו אחר המתרחש בקהלות היהודיות, ומי שנתפס מחביא יתומים בביתו - נענש קשות.

זו הסבה, אגב, לכך שבקהלת תימן נהגו להתחנן בגיל צעיר. היתה זו אחת הדרכים להתמודד עם הגזרה הקשה. חכמי הקהלה חתנו את היתומים הקטנים בעודם צעירים - ובכך הצילו אותם מגזרת השמד הנוראה...

הספר שבידיכם, "חטופי תימן", עוסק בספורם של שלום וסעדה לבית הלוי. הוריהם הלכו לעולמם בעודם צעירים. בתחלה נפטרה האם, שרה, וכעבר תקופה נפטר גם האב, מארי סעדיה.

הילדים היתומים נותרו חשופים לגזרת השמד, ובני המשפחה נחלצו לעזרה. אולם בעוד סעדה הקטנה נצלה ונשלחה ללונדון שבבריטניה, שלום הקטן נלקח באכזריות ונשלח למסגד.

האם יפגשו דרכיהם של האח והאחות, ובאילו נסבות?

על כך ועוד בפרך הראשון של סדרת "חטופי תימן".

קריאה מהנה ומועילה אברהם אוחיון

פרולוג

במשך קרוב לאלפים שנה
שמרה גולת תימן על
יהדותה באדיקות מפלגה,
כאשר בכל תקופת הגולה
שומרים יהודי תימן אמונים
לארץ הקדש, ארץ ישראל.
משוררי תימן ורבי שלום
שבזי בראשם, שרו שירי
ערגה וכסופים לארץ
חמדת אבות, קריה יפהפיה
ונאמנה, ארץ יחידה
ותמה. ובכל עת הביעו את
געגועיהם אליה.

העליה מתימן לארץ הקדש
היתה בעברם בגדר חלום
בלבד. שכן, הדרך מתימן
הרחוקה לארץ ישראל
היתה ארכה ומסכנת
במיוחד, והיא שמנעה את
עלייתם של יהודי תימן
לארץ ישראל.

ואולם, לפני מאה וארבעים
שנה, בשנת תרמ"ב,
עשתה קבוצה של יהודי
תימן את דרכה ארצה.
העולים קראו על עצמם את
הפסוק: "אעלה בתמר",
"בתמר" אותיות תרמ"ב,
ובהגיעם לארץ, לאחר
תלאות
ויסורים רבים,
שמו פעמיהם
לירושלים.

העולים היו חסרי אמצעים
לחלוטין. לא היתה להם
כל יכלת לרכש או לשכר
מקומות מגורים, ועל כן
קבעו את משכנם ב...
מערות הכפר סילוון.

כן, היהודים האמיצים
הללו מסרו את נפשם כדי
להתגורר בירושלים. וחרף
הקר העז התגוררו במערות
הסלעיות שבמורדות
ירושלים...

וכך חלפו להן כמה
עשרות שנים, במהלכן
חלו תמורות בחייהם של
יושבי הארץ. בתחלה היו
אלו העות'מאנים ששלטו
בארץ, לאחר מכן עברה
הארץ לידי הבריטים,
ולבסוף, בשנת התש"ח
הוקמה מדינת ישראל.

מספר שנים לאחר קום
המדינה, נפלה ההחלטה
להעלות את גולת תימן
ארצה. וכך, כשלוש שנים
לאחר קום המדינה, יצא
לדרך מבצע "מרבד
הקסמים" במהלכו העלו
לארץ מאות אלפי יהודי
תימן.

כאשר הגיעה הבשורה
לתימן, זקפו יהודי תימן את
אזניהם בתמהון. האמנם?
האם הגיעו ימות המשיח?
אפשר לעלות לארץ
ישראל?

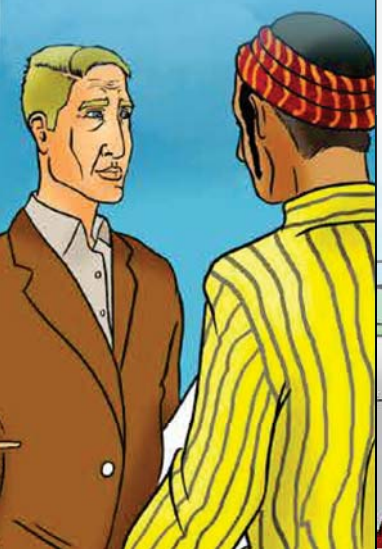
בלי להתמהמה חסלו
יהודי תימן את כל
עסקיהם ומהרו אל עבר
"צפורי הברזל", הלא הם
המטוסים, כדי לעלות
ארצה.

הם השאירו מאחור בתים
ורכוש, כסף וזהב, עדרי צאן
ובקר, שדות ונכסים.
הם עלו לארץ רק
כששמלתם לעורם,
צרותיהם על שכמם,
וספרי תורה בידיהם.

במהלך כל הדרך לארץ
ישראל שרו העולים שירי
שמחה וגאולה, וכאשר ירדו
מן המטוסים השתטחו
ארצה ונשקו את עפר
הארץ בדמעות שליש.

איש לא הכין אותם
להפתעה המרה שצפתה
להם. בארץ קבלו את
פניהם פקידי הסוכנות,
יהודים חלונים, רחוקים
לחלוטין מכל ריח של
תורה ומצוות, אלו היו
מוכנים לעשות הרבה כדי
לגרם ליהודי תימן לזנח
את מצוות התורה ולהפך
ליהודים מן חדש, יהודים
חפשיים, ריקים ומנערים,
הדבקים במדינתם במקום
בתורתם...

תימן, שעת ערב בכפר היהודי שבמחוז תעז, בבית משפחת הלוי שונרת דאגה רבה.

אבי המשפחה, סעדיה, שוכב על ערש דוין.

סעדיה, ה' יעזר לנו ונשמר עליהם. ה' יעזר.

מה יהיה על שלום וסעדיה? מי ישמר עליהם?

סעדיה, בעזרת ה' יהיה בסדר! אל תכביד על עצמך.

אחרי שאשתי, שרה, הלכה לבית עולמה, מה יהיה אחרי מותי? הלא המלך ירצה לאסלם אותם...

אני מבטיח! אני מבטיח!

שמר עליהם, דוד, שמר עליהם! הבטח לוי

לא! היה זה שקר מחלט! התינוקות היו בחיים, בריאים ושלמים, אלא שפקידי הסוכנות המרשעים סחרו בילדים ומכרו אותם למשפחות חשוכות ילדים, תמורת סכומי כסף הגונים...

וכך, הספור "חטופי תימן", עוסק ב"גזרת היתומים" שנחטפו ובגזרת הילדים שנחטפו כאן, בארץ, מחיק אמותם...

לדאבון הלב הצליחו הללו במשימתם באופן משמעותי. יהודי תימן, המאמינים והתמימים, שלא הכירו בתימן צורתו של יהודי חלוני, לא ידעו כיצד להתמודד עם אנשי הסוכנות המרשעים והממלחים. אדוני הארץ הפעילו נגדם שיטות בזזות כהרעבה וסלוק ממקומות עבודה, כדי להשיג את מטרתיהם, ואכן רבים מהעולים נפלו ברשתם.

אמנם, בשלב מסוים התעשתו העולים, ועמדו על שלהם. הם דרשו בתי כנסת, תפלות וחנוך יהודי. אבל הנזק כבר נעשה, בעקב בקרב הדור הצעיר.

והיתה גזרה נוספת, שהזכירה במדת מה את "גזרת היתומים" מתימן. הורים שהגיעו עם תינוקותיהם לבדיקות רפואיות, התבקשו להשאיר את התינוקות לאשפוז ולהשגחה, ולמחרת נתבשרו כי "התינוק נפטר".

